

KARTA PRZEDMIOTU (SYLABUS)¹
OPIS PRZEDMIOTU

Kod przedmiotu		Nazwa przedmiotu	Język migowy	
0912/URad/WNMinoz/ST-NST/J1-04			Sing language	
Język wykładowy		Polski		
Rok akademicki		2023/2024		
Kierunek w zakresie		Lekarski		
Poziom studiów		Studia jednolite magisterskie		
Profil studiów		Ogólnoakademicki		
Forma studiów		Stacjonarne/Niestacjonarne		
Semestr/ semestry		II letni		
Przynależność do grupy zajęć		Moduł J: Oferta Uczelni. J1: Przedmioty humanistyczne i społeczne		
Status przedmiotu		Do wyboru		
Formy realizacji zajęć dydaktycznych, wymiar, punkty ECTS		Forma zajęć	Liczba godzin zajęć dydaktycznych	Liczba punktów ECTS
		Ćwiczenia	30 h	2 ECTS
Powiązanie przedmiotu	z profilem studiów ²			
	z dyscypliną ³			
Forma nauczania ⁴		Tradycyjna: zajęcia w siedzibie Uczelni		
Wymagania wstępne		Realizacja efektów kształcenia w zakresie wiedzy, umiejętności, kompetencji społecznych z poprzednich semestrów studiów.		
Jednostka prowadząca		Wydział Nauk Medycznych i Nauk o Zdrowiu		
Koordynator				
Adres strony internetowej pjo		https://wnminoz.uniwersytetradom.pl/		
Adres e-mail koordynatora				

EFEKTY UCZENIA SIĘ, TREŚCI PROGRAMOWE, REALIZACJA ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH, WERYFIKACJA EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

<p>Cel kształcenia:</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. <i>Celem i założeniem nauczania jest zapoznanie studentów z podstawami wiedzy o głuchocie, jej konsekwencjach dla funkcjonowania społecznego ze szczególnym uwzględnieniem tożsamości środowiskowej i kulturowej środowiska niesłyszących.</i> 2. <i>Zapoznanie ze środkami porozumiewania się niesłyszących.</i> 3. <i>Zapoznanie z formami rehabilitacji zawodowej i społecznej, ze środkami technicznymi stosowanymi w rehabilitacji, pomocami technicznymi dla głuchych, przyczynami i rodzajami uszkodzeń słuchu.</i> 4. <i>Opanowanie przez studentów podstaw języka migowego w stopniu umożliwiającym: rozumienie nieskomplikowanych wypowiedzi w tym języku, formułowanie nieskomplikowanych wypowiedzi w zakresie objętym materiałem nauczania.</i>
<p>Treści programowe: Ćwiczenia</p>	<p>Ćwiczenia: 30 h prowadzonych jako 15 ćwiczeń po 2 h.</p> <p>Tematyka ćwiczeń</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. <i>Terminologia i dane liczbowe: osoba z uszkodzonym słuchem, stopnie uszkodzenia słuchu, ubytek słuchu w decybelach, pojęcia słabosłyszący, niesłyszczący, głuchy, głuchoniemy, statystyka ludzi z różnym ubytkiem słuchu, skrót BIAP (Międzynarodowe Biuro Audiofonologii), audiometr i zasada działania tego urządzenia, pojęcie ogłuchły.</i> 2. <i>Przyczyny i rodzaje uszkodzeń słuchu: przyczyny ubytku słuchu, rodzaje ubytku słuchu, pojęcie „wyizolowanie ze środowiska”, pojęcie „niesłyszący kulturowo”, misja Polskiego Związku Głuchych, siedziba radomskiego PZG w Radomiu.</i> 3. <i>Podstawowe wiadomości o niesłyszczących i bariery w komunikowaniu się: hermetyka środowiska, bariery w komunikowaniu się, mniejszość językowa, mechanizmy integrowania się osób z wadą słuchu ze środowiskiem osób słyszących i niesłyszczących, trudności w komunikowaniu się osób z uszkodzonym słuchem, działania umożliwiające komunikowanie się i dostęp do informacji, nazwa czasopisma „Świat Cisy”, programy informacyjne, publicystyczne i kulturalne tłumaczone na język migowy.</i> 4. <i>Pomoce techniczne w komunikowaniu się z osobami niesłyszczącymi: pomoce techniczne zbiorowego użytku, urządzenia elektroakustyczne tzw. FM, indywidualne pomoce techniczne, możliwości dofinansowania do urządzeń technicznych ze środków PFRON, placówki zajmującą się kwalifikowaniem osób niesłyszczących do operacji: implantów, Instytut Fizjologii i Patologii Słuchu w Warszawie.</i> 5. <i>Specyfika komunikowania się z osobami głuchymi: podstawowe środki porozumiewania się w poszczególnych grupach społecznych, przyzwyczajenia osób niesłyszczących i udział ich w życiu społecznym, trudności w komunikowaniu się osób z uszkodzonym słuchem, zachowanie się adekwatnie do różnych przedstawianych zachowań sytuacyjnych.</i> 6. <i>Komunikacja interpersonalna. Porozumiewanie się z osobami niedosłyszczącymi: podstawowe elementy komunikacji interpersonalnej: wirtualna rozmowa z osobą niesłyszczącą, zachowując wszystkie zasady komunikacji interpersonalnej, metody i środki porozumiewania się z osobami niedosłyszczącymi, sposób porozumiewania się z osobą młodą niedosłyszczącą, sposób porozumiewania się z osobą niedosłyszczącą starszą, dobieranie zrozumiałe słownictwa do (wieku) odpowiedniej osoby niedosłyszczącej, lęki osób niedosłyszczących w porozumiewaniu się z osobami słyszącymi.</i> 7. <i>Porozumiewanie się z osobami głuchymi i ogłuchłymi. Czym jest język migowy? Sposoby porozumiewania się z osobami ogłuchłymi, sposoby porozumiewania się z osobami głuchymi, porozumiewanie się za pomocą fonogestów, definicja języka migowego, znaczenie słów ideografia i daktylografia, środki komunikacji osób niesłyszczących między sobą i z osobami słyszącymi.</i> 8. <i>Wskazówki praktyczne do posługiwania się językiem migowym: formułowanie zdań prostych, unikanie przenośni, unikanie pośpiechu, precyzja i dokładne przekazywanie znaków migowych, wyrazistość i spokój w mowie, zaangażowanie wewnętrzne i mimika twarzy.</i> 9. <i>Podstawy języka migowego: system językowo – migowy, pełny i użytkowy wariant systemu językowo – migowego, definicje: alfabet palcowy, daktylografia, daktylogram, diagraf, gest, ideografia, ideogram, język migowy, mowa, przedznak migowy, znak migowy dwuelementowy, znak migowy dynamiczny, znak migowy statyczny, znak migowy złożony, definicja: formant, język migany, klasyczny język migowy, znak migowy, międzynarodowy język migowy GESTUNO opracowany przez zespół przy Światowej Federacji Głuchych,</i> 10. <i>Język migowy – zasady budowania wypowiedzi. O daktylografii, alfabecie palcowym, znakach ideograficznych. Zasady budowania wypowiedzi w języku migowym, używanie znaku migowego „ty” zamiast „pan”, „pani”; określenie „przydomek migowy” zamiast nazwiska osoby niesłyszczącej i słyszącej, porozumiewanie się językiem migowym z drugą osobą, porozumiewanie się z osobą niesłyszczącą i jednocześnie niedowidzącą, wcielenie się w tłumacza języka migowego, układ palców u ręki i nazwy, opisywanie znaku rysunku, samodzielne odczytywanie znaku według opisu.</i>

Treści programowe: Ćwiczenia	<p>Tematyka ćwiczeń, cd</p> <ol style="list-style-type: none"> 11. Jak uczyć się znaków daktylograficznych? Znaki jednoręczne i dwuręczne, precyzja wykonywania znaków, mig i mowa wykonywane równocześnie. 12. Jak uczyć się znaków ideograficznych? Dynamika znaku migowego, przemięć znak migowy prosty, znak migowy złożony, znak migowy dwuelementowy, układ palców u ręki i nazwy, opis rysunku znaku migowego, samodzielne odczytywanie znaku i według opisu. 13. Podstawy daktylografii: znaki daktylograficzne statyczne, statyczne wykonywane w pozycji odmiennej od klasycznej, dynamiczne, dynamiczne będące modyfikacją znaków statycznych, zasady przekazywania wielkich liter, pojęcia liczbowe, znaki liczebników porządkowych i sposób przekazywania, znaki działań arytmetycznych. 14. Podstawy ideografii: opis nietypowych układów palców u rąk, kierunek i sposób wykonania ruchu, oznaczenia rodziny, zabawek, posiłków i naczyń, owoców i warzyw. Terminy: w pokoju, w łazience, ubranie, u lekarza, w ośrodku. Zasady zadawania prostych pytań. 15. Powtórzenie materiału, zaliczenie ćwiczeń.
Metody dydaktyczne:⁶	<ol style="list-style-type: none"> 1. Ćwiczenia <ul style="list-style-type: none"> • Metoda aktywizująca: udział studentów w wykonaniu czynności. • Metoda ćwiczeniowa: praktyka gestów w symulowanych sytuacjach. • Metoda podająca: wprowadzenie do istoty języka migowego. • Metoda dyskusji typu okrągły stół. 2. Praca samodzielna <ul style="list-style-type: none"> • Przygotowanie się do zajęć. • Samodzielne praktykowanie języka migowego.
Rygor zaliczenia, kryteria oceny osiągniętych efektów uczenia się:	<p>Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest osiągnięcie wszystkich wymaganych dla przedmiotu efektów uczenia się. Uzyskanie pozytywnych ocen ze wszystkich form zajęć wchodzących w skład przedmiotu jest równoznaczne z jego zaliczeniem i zdobyciem przez studenta przyporządkowanej przedmiotowi liczby punktów ECTS.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Ćwiczenia <p>W celu uzyskania oceny pozytywnej z ćwiczeń należy: (przykładowe możliwości)</p> <ul style="list-style-type: none"> • być obecnym na wszystkich zajęciach, losowe nieobecności należy usprawiedliwiać i odrabiać; • wykonywać zadania zlecane przez prowadzącego; • uczestniczyć w grach symulacyjnych. <p>Zaliczenie ćwiczeń odbywa się na ostatnich zajęciach i obejmuje dwie części:</p> <ul style="list-style-type: none"> • część teoretyczna: test jednokrotnego wyboru; • część praktyczna: przekazanie zleconej informacji za pomocą języka migowego. 2. Przedmiot kończy się zaliczeniem na ocenę
Sposób obliczania oceny końcowej:	<p>Sposób obliczenia oceny końcowej (dokładnej) z przedmiotu uwzględniający wszystkie jego formy określony został w Regulaminie studiów (§37-40). Ocena dokładna obliczana jest w systemie Wirtualnej Uczelni na podstawie ocen uzyskanych z poszczególnych form przedmiotu.</p> <p>Skala ocen dla poszczególnych form zajęć uwzględnianych w obliczeniu oceny dokładnej.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Ćwiczenia <ul style="list-style-type: none"> • 3,0 (dostateczny) – 60-70% • 3,5 (dostateczny plus) – 71-80% • 4,0 (dobry) – 81-90% • 4,5 (dobry plus) – 91-95% • 5,0 (bardzo dobry) – 96-100%.

Efekty uczenia się dla przedmiotu w odniesieniu do efektów kierunkowych i formy zajęć ⁷				Metody weryfikacji efektów uczenia się	
Numer efektu uczenia się	Opis efektów uczenia się dla przedmiotu (PEU) Student, który zaliczył przedmiot (W) zna i rozumie/ (U) potrafi /(K) jest gotów do:	Kierunkowy efekt uczenia się (KEU) i stopień osiągnięcia	Forma zajęć	Forma weryfikacji (zaliczeń)	Metody sprawdzania i oceny
W1	<i>Znając podstawy porozumiewania się w języku migowym – minimalizuje negatywne czynniki wpływające na izolację społeczną pacjenta z przewlekłą dysfunkcją narządu słuchu.</i>	<i>D.W2 +++</i>	<i>Ćwiczenia</i>	<i>Zaliczenie na ocenę</i>	<i>Test wiedzy, dyskusja.</i>
W2	<i>Rozumie znaczenie komunikacji niewerbalnej w procesie budowania wzajemnego zaufania w interakcji z pacjentem niesłyszącym (lub niedosłyszącym).</i>	<i>D.W6 +++</i>	<i>Ćwiczenia</i>	<i>Zaliczenie na ocenę</i>	<i>Test wiedzy, dyskusja.</i>
U1	<i>Potrafi zastosować w terapii wiedzę z zakresu języka migowego – uwzględniając tym samym subiektywne oczekiwania pacjenta z dysfunkcją słuchu (np. w aspektach społeczno-kulturowych).</i>	<i>D.U1 ++</i>	<i>Ćwiczenia</i>	<i>Zaliczenie na ocenę</i>	<i>Test praktyczny, gry symulacyjne.</i>
U2	<i>Używając języka migowego potrafi nawiązać kontakt z niedosłyszącym, lub niesłyszącym pacjentem (dzieckiem, dorosłym), oraz jego rodziną – w odniesieniu do zagadnień socjalno-społecznych.</i>	<i>D.U5 +++</i>	<i>Ćwiczenia</i>	<i>Zaliczenie na ocenę</i>	<i>Test praktyczny, gry symulacyjne.</i>
K1	<i>Opanowując praktyczne umiejętności posługiwania się językiem migowym – jest gotów do nawiązania i utrzymania pełnego szacunku kontaktu z pacjentem niesłyszącym (lub niedosłyszącym) – okazując zrozumienie dla różnic światopoglądowych i kulturowych.</i>	<i>K.K1 +++</i>	<i>Ćwiczenia</i>	<i>Ocena opisowa</i>	<i>Obserwacja, ocena 360°, esej refleksyjny.</i>
K2	<i>Potrafi dokonać samooceny w odniesieniu do umiejętności posługiwania się językiem migowym, dlatego rozumie konieczność podejmowania działań edukacyjnych.</i>	<i>K.K5 +++</i>	<i>Ćwiczenia</i>	<i>Ocena opisowa</i>	<i>Obserwacja, ocena 360°, esej refleksyjny.</i>

Literatura i pomoce naukowe⁸

Literatura podstawowa

1. Łacheta J., Czajkowska-Kisil M., Linde-Usiekniewicz J., Rutkowski P. (red.) 2016. Korpusowy słownik polskiego języka migowego. Warszawa: Wydział Polonistyki Uniwersytetu Warszawskiego. Dostęp: <https://www.slownikpjm.uw.edu.pl/>
2. Stolarska H. (red.), 2016. Podręcznik do nauki polskiego języka migowego: poziom A1. Warszawa: Poltext.

Literatura uzupełniająca

1. European Sign Language Center. c2018. Spread the sign. Alfabet migowy. ÖREBRO, Sweden: European Sign Language Center. Dostęp: <https://www.spreadthesign.com/pl.pl/search/by-category/>

Inne pomoce naukowe

1. Rzutnik multimedialny, laptop.

Nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się – bilans punktów ECTS

Udział w zajęciach, aktywność	Obciążenie studenta [h]		
	Inne godz. Kontaktowe (IGK)	Praca własna studenta: zajęcia bez nauczyciela (ZBN)	Zajęcia dydaktyczne
Udział w ćwiczeniach	-	-	30 h
Udział w konsultacjach	5 h	-	-
Przygotowanie się do wykładów/ćwiczeń/seminariów/ Przygotowanie do zaliczenia/egzaminu	-	25 h	-
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	5 h/ 0,2 ECTS	25 h/ 0,8 ECTS	30 h/ 1,0 ECTS
Punkty ECTS za przedmiot	2 ECTS ¹⁰		

Informacje dodatkowe, uwagi

W przypadku studentów ze szczególnymi potrzebami, w tym: z niepełnosprawnością, przewlekle chorych, określone powyżej (w karcie) metody i formy weryfikacji efektów uczenia się dostosowuje się odpowiednio do indywidualnych potrzeb tych studentów. Szczegółowe zasady i formy wsparcia studentów ze szczególnymi potrzebami: w tym z niepełnosprawnością, przewlekle chorych podczas zajęć, zaliczeń i egzaminów określono w: Regulaminie Studiów, Zasadach Studiowania, Procedurze dotyczącej zapewnienia dostępności procesu kształcenia studentom ze szczególnymi potrzebami, w tym: z niepełnosprawnością, przewlekle chorych.